

REDACTIUNEA:

— CERNĂUȚI —

strada Treimei Nr. 12 L,
unde sînt a se trimite tot
felul de scrisori și articole.

Epistole nefrancate nu se
primesc.

LUPȚA

ABONAMENTELE:

Un an 2.— cor.

Jumătate de an . 1.— „

Un număr 14 bani

Apare:

in intia Duminică a fie-
cării luni.

Organul partidului social-democrat muncitoresc din Bucovina.

„Muncitori din toate țările, uniți-vă!

Inchiderea sesiei parlamentare.

Cine sunt dușmanii și cine prietenii noștri.

Cu ziua de 11 Iulie a închis ministeriul creștin-social al lui Bienert sfatul împărăției, după ce a căpătat prin glasul deputaților din tabăra stăpînitorilor dreptul de a cheltui în anul de față 2 mii 4 sute de milioane coroane din banii birului.

În zădar au fost opintirile deputaților social-democrați, cari stăruiau din răsputeri, ca sfatul împărăției să hotărească, înainte ce ar avea să plece în vacanțele de vară, măcar cele mai vajnice legi în folosul poporului.

Astfel de legi erau: Învoiala de negoț cu România, care ni-ar fi adus legături mai strinse cu țara românească, ar fi ieftinit carnea de vită și ar fi înlesnit trecerea de mărfuri din țara noastră dincolo peste hotare și ar fi deci și sport posibilitatea pentru muncitorii noștri de a găsi mai lesne lucru.

A doua lege era legea pentru scutul muncitorilor cari lucră la clădiri; apoi legea pentru scutul lucrătorilor ocupați în comerț. Dar și rezoluția social-democraților, care cere introducerea de grâu, secară, porumb și nutrețuri din România și alte țări străine, fără de nici o vamă pînă în luna Iulie 1910, avea să se dezbata din nou în parlament. În sfîrșit, prin închiderea sesiei s'a oprit în loc dezbaterile legii de asigurare pentru bătrîni, neputincioși, văduve și orfani și trebuie să fie făcută încă odată din început în sesia viitoare.

Cu părere de rău vestim noi vestea asta poporului muncitor. Dar ne vom și face datorința, arătînd cine poartă vina ca poporul s'a ales iar numai cu biruri mari și nici cu un pic de drepturi noi și bune.

Noi social-democrații, adevărații muncitorii deștepți ai Austriei, avem în parlamentul din Viena numai 88 de deputați; de toți sunt însă în parlament 516 de deputați aleși de popor.

Deputații noștri nu pot deci face alta, decît să ceară legi bune pentru poporul muncitor și să sprijinească cu glasurile lor astfel de legi, dacă vine vorba să fie ele hotărîte. Vrajmașii noștri, deputații din tabăra stăpînitorilor, pe cari i-au ales poporul în număr de peste 4 sute, ni stau însă pretutindeni în cale și numai ici-colea cînd se ridică nemulțumirea poporului la culme și cunosc stăpînii că pot sosi pentru ei vremuri grele de osîndă, mai lasă și ei să treacă cite o lege mică în folosul poporului muncitor.

Și de astă dată, cînd eram aproape să căpătăm cite-va tegi folositoare poporului muncitor, ni-au stat deputații din tabăra stăpînitorilor în cale. Cu toate că toți miniștrii sunt prisne creștini și mulți din ei încă

creștini-sociali; cu toate că deputații, cari sunt gata să glăsuiește cum cere ministeriul acesta, iarăși sunt creștini și încă cei mai mulți creștini-sociali, cu toate acestea ei n'au avut milă de nevoile poporului muncitor. S'a putut chiar cunoaște o înfrățire strinsă între capitaliștii creștini-sociali și cei jidovești, cînd era vorba să sfarme parlamentul și să-i trimită pe deputați pe acasă, numai să nu se facă legile amintite în folosul poporului.

Foaia creștin-socială din Viena „Deutsches Volksblatt“ și foaia evreiască-capitalistă din Viena „Neue Freie Presse“ așitau amîndouă împotriva parlamentului și cereau într'un glas ca deputații să fie trimiși acasă. Ele erau scrise într'un gînd, căci erau amîndouă conduse de aceeași ură față de muncitori.

Față de unirea și ura asta a stăpînitorilor și capitaliștilor noi nu putem face alta decît să ne ridicăm împotriva lor uniți și plini de dorul de izbîndă răz-bunătoare. Trebuie că prin agitație și propagandă, prin răspîndirea știrii, cine sunt adevărații noștri vrăjmași, să se urce nemulțumirea poporului muncitor la culme.

Trebuie să-i facem să priceapă vrăjmașii noștri, că socialiștii știu să-și facă datorința lor și în parlament, dar și afară de parlament și că ei nu vor scăpa de osînda ce li se cuvine lor.

Știm noi prea bine ce li înlesnește deputaților stăpîni să înșale pe alegătorii lor fără nici o grijă și nici un pic de frică.

Știm noi, că poporul se interesează prea puțin de cele ce se petrec în parlamentul din Viena, citește prea puțin foile, și dacă citește, atunci tot foi de acele pline de veninul minciunii cum sunt „Patria“ și „Gazeta Țăranului“, cari sunt scrise de stăpîni și tac deci despre toate păcatele făptuite de stăpîni.

Știm noi că sunt chiar învățători și profesori, cari nici habar n'au de cele ce se petrec în parlament, totuși însă umblă între popor cu felurite de minciuni culese din foile iezuiților.

Întunecimea minților este deci pricina de ce deputații stăpîni nu se tem de osîndă. Ei însăși nu vor veni pe la popor să vorbească de însăși păcatele lor, trebuie deci să o facem asta noi, trebuie să lășăm adevărul în popor, pînă va peri întunecimea din mințile tuturor fraților noștri muncitori de la țară și orașe și atunci de abia vom fi biruitori și stăpîni ai parlamentului, unde orînduesc azi vrăjmașii noștri, ciocoi și capitaliștii sub conducerea creștinilor-sociali.

Jos deci cu dușmanii noștri!

Trăiască partidul muncitoresc social-democrat!

O acțiune a deputaților social-democrați în folosul sprijinirii meseriilor și a industriei în Bucovina.

Din pricina închiderii parlamentului prin ministerul creștin-social a lui Bienert și din cauza obstrucției făcută de creștinii-sociali slavi, convenția comercială cu România n'a putut fi realizată.

Nu-i însă nici o îndoială că ea se va vota, fiind că cu ajutorul social-democraților este asigurat numărul de deputați care vor vota pentru învoiala cu România și opintirile unui număr însemnat de deputați creștini-sociali, cari nu doresc relațiile comerciale bune cu România, nu vor scoposi nimic, doară afită că vor cunoaște în fine și naționaliștii ce pui de viperă sunt iezuiții creștin-sociali, cari tot se laudă cu dragostea lor față de nația română.

În ori ce caz învoiala se va face și din cauza aceasta este acuma ocazia cea mai bună a purta de grijă pentru dezvoltarea unei industrii corespunzătoare în Bucovina, ca să poată și țara noastră trage folos din relațiile de negustorie cu România învecinată.

Din cauza asta au și delegat clubul deputaților socialiști din Viena pe tovarășii deputați Grigorovici și Seitz cari au cerut, încă înainte de închiderea parlamentului, d-lui ministru de comerț Dr. Weisskirchner o conferință, în care i s'a lămurit din partea tov. Grigorovici starea grea a poporului muncitor din Bucovina. Tov. Grigorovici a arătat ministrului starea economică a țărișoarei noastre înainte de închiderea graniței rominești și a dovedit, că închiderea a fost în dauna meseriașilor, a tinerei industrii, a lucrătorilor, dar și a țăranilor, cari pe vreme cînd era granița deschisă, nu au suferit așa greu cum azi. Mulți meseriași băștinași care lucrau bine și agonisau frumos au trebuit să treacă în România cînd s'a închis granița, alții au ajuns la sapă de lemn; industrii întregi, cum industria montană, ceramică, fabricile de sticlă, dublările ș. a. m. au fost nimicite prin războiul vamal. Acum cu prelejul convenției comerciale ar fi posibil, de a redeştele unele industrii și tov. Grigorovici îl face deci atent pe ministrul la inclinarea poporului bucovinean de a se ocupa cu țesutul, ce ar trebui sprijinit, căci tocmai mărfurile de țesătorie sunt în convenție favorizate și ar putea fi exportate în România. Tov. Grigorovici i-a vorbit ministrului și de celelalte meserii din țară și i-a cerut sprijinul serios, căci minștrii în multe rînduri au făgăduit să facă ceva pentru Bucovina, pînă acuma însă nu s'a făcut nimic.

Ministrul și-a însemnat cele zise de cei doi deputați și a făgăduit, că va trimite în Bucovina un funcționar special, care ar avea să cerceteze starea economică din Bucovina și va face cu ajutorul guvernului din loc, a camerei de comerț și a comitetului țării studiile necesare, pentru a putea propune ministrului, care meserii ar fi bine de sprijinit, ca să poată să se desvoalte fabrici și în Bucovina, în cari și-ar agonisi muncitorii mai lesne pînea.

O să vedem ce se va alege din făgăduința asta a ministrului; în ori ce caz vom sta de pîndă, ca să nu fie ea uitată. Este de datorința deregătorilor să facă cele de trebuință, noi ne facem datorința noastră arătînd unde ne doare. Altă putere nu avem.

De ce nu se eftinește pînea.

În ședința a 35- cea a parlamentului din Viena, din ziua de 23 Iunie 1909, (vezi protocolul parlamentar paginile 2200—2204) (asta o spunem mai cu seama pentru d-l învătător B. din Cernăuți)

— a făcut partidul social-democrat prin tovarășul Seitz (învătător) următoarea propunere:

„Avînd în vedere, că întreaga populațiune orășanească și meseriașă, dar tot așa și partea cea mai mare a țăranimei suferă greu sub prețurile nespuse de mari ale grînilor,

avînd mai departe în vedere că furnizarea îndesulțuare a economiei populare din Austria cu grîne și nutrețuri fără înlăturarea vămii nici decum nu-i posibilă,

se însărcină guvernul să ceară de la guvernul unguresc cu toată insistența consimțirea pentru înlăturarea vămii pe pîne și nutrețuri pînă în 31. Iulie 1910 și să întrebuițeze în vremea negocierilor respective toată cumpăna influenței statului austriac“.

Dacă ar fi glăsuț toate partidele cele, care zic că stau pe partea poporului, pentru propunerea aceasta, atunci, vezi bine, stăpînirea ar fi fost nevoită să impliniască porunca parlamentului și ușor am fi putut aduce în țară în scurt timp, pîne din alte țări fără vamă, deci eftină.

Dar ce să vezi?! Pentru propunerea aceasta au glăsuț numai 180 de deputați, între ei, — vezi bine — și toți social-democrații așadară și deputatul Grigorovici, împotriva acestei propuneri, cerînd respingerea ei la o comisiune unde zace înmormintată și azi, 240 de deputați, între dinșii și toți vrăjmașii poporului muncitor adică toți deputații creștini-sociali.

Propunerea asta, făcută de socialiști în folosul poporului nevoiaș, a trebuit așadar să cază, căci 240 de deputați au fost în potriva ei și numai 180 pentru.

Cine dorește să cunoască numele celor deputați cari au glăsuț în potriva norodului flămînd, să-și procure dela tipografia statului din Viena protocolul amintit în fruntea acestui articolăș. Acolo vor găsi ei între acei ce nu doresc pîne eftină pentru popor și pe vestitul primar din Viena creștinul-social Lueger, pe ministrul creștin-social Gessmann și chiar și pe șiretul deputat, prieten al rabinului din Boian, Isopescu. Îl amintim îndeosebi pe domnul acesta, fiindcă știut este, că el povestește în adunări alta, iar în parlament iar alta face.

Iată-vă deci o dovadă mai multă, cine vă sînt prietenii și cine dușmanii voștrii, iată de ce trebuie să cetiți și să cumpărați foaia „Lupta“, căci celelalte foi nu vă aduc știri adevărate, ce vă învrăjbesc numai prin minciuni cu frații voștri de muncă.

În chestia pașapoartelor la România.

Comisiunea de economie populară a parlamentului din Viena a primit în ședința sa din 30 Iunie într'un glas următoarea propunere a deputatului Grigorovici:

„Avînd în vedere că relațiile dintre România și Austria vor crește în viitor, din pricina învoelii de negoț, stăpînirea este însărcinată să facă pașii trebuincioși ca să se desființeze în mod reciproc pașapoartele obligate între Austria și mai ales Bucovina și România, ori cel puțin ca să înceteze șicanele din partea Romîniei la trecerea graniței în România și că cetățenii din amîndouă țări să nu fie împedecați în libera lor trecere și în căutarea lucrului, tot așa după cum se garantează în convenție libertatea comercială și industrială“.

Tov. Grigorovici a făcut propunerea asta din pricină, că în învoiala de negoț cu România se garantează libertatea afacerilor de negustorie, pe cînd pentru libera

trece și căutarea lucrului de către lucrători nu se prevede nimic. În special muncitorii industriali din Bucovina (zidarii, dulgherii, cioplitorii de piatră ș. a.) întâmpină la trecerea graniței romine mari greutăți. Ministrul austriac de comerț a luat deja la cererea deputatului Grigorovici măsuri în această privință și a cerut de la stăpînirea romînă regularea acestei afaceri.

În timpul din urmă am observat că consulatul romin din Cernăuți se poartă în deosebi brutal tocmai cu lucrătorii de nație romînă. E însă timpul suprem să se înceteze cu șicanele aceste rușinoase, căci și parlamentul italian a trebuit să se ocupe de aceste barbarii ale guvernului din România și ușor s'ar putea întâmpla ca faptele aceste rușinoase ale unui guvern să murdărească cinstea unei națiuni întregi.

Dar așa-i cu naționalismul stăpînitorilor și ciocoilor romini, cînd e vorba de muncitori nu se mai gîndesc la renumita „uniune latină“ ce lovesc amar în bieții romini din țările subjugate și „frații“ italieni.

În ori-ce caz rugăm pe lucrătorii noștri să ne vestească, dacă li se mai face lor greutate cu trecerea în România, fie la consulat, fie pe vreme ce stau ei în România și ce fel este purtarea față de ei, ca să putem întreprinde și pe viitor toate cele necesare, spre a împedeca fără-de-legile acestea.

O propunere în folosul romînilor bucovineni.

Cu prilejul dezbaterii asupra învoelei de negoț cu România în comisia parlamentară din Viena a făcut tov. deputat Grigorovici următoarea propunere, care a fost unanim primită:

„Avînd în vedere că relațiile între Austria și România vor deveni prin învoiala de negoț mai intensive, guvernul este provocat a stăruî într'acolo, ca tariful poștal intern, mărginit între Austria și România la scrisori închise, să fie lătit și asupra cărților postale și a tipăriturilor și în general să se reducă tariful poștal între amîndouă țări la tariful întrebuițat în timpul de față între Austria și Germania“.

Prin propunerea aceasta a scoposit tov. Grigorovici scăderea tarifului poștal între România și Austria și din punct de vedere al înlesnirii comerțului, dar și din punct de vedere național-cultural. Căci nu este de înțeles de ce s'a ținut sama între Austria și Germania de faptul, că nemții din amîndouă țări au nevoie de un schimb mai intensiv de literatură și scrisori și s'au redus deci și tariful respectiv; și de ce să nu se fie sama de același fapt și privitor la legăturile culturale ce le au Romîni din Bucovina cu acei din România? Portul poștal pe ziare de pildă scumpește foile romine la prețul indoit, dar și schimbul de altă literatură între Bucovina și România, care crește mereu, suferă sub tariful mare poștal.

Să sperăm, că primirea unanimă a acestei propuneri va înfriuri în mod îndestulător asupra ambelor guverne.

Amînim totodată, că cu propunerea aceasta s'au ocupat în mod recunoscător și foile mari romine din România și Ungaria, cu toate că nu-s socialiste, numai presa noastră romînă ciocoiască din Bucovina a găsit cu cale să tacă. Se vede că este prea ocupată cu gheșefurile naționale!

Interpelarea deputatului Grigorovici în chestia Iorga.

Tovarășii deputați Grigorovici și Pittoni (italian) au adresat în ședința parlamentului din 22 Iunie 1909 ministrului-președinte și ministerului de interne următoarea interpelare:

„Deputatul romin și profesor de istorie al universității din București Nicolae Iorga, fu isgonit pentru totdeauna din statele Austriei.

Subsemnații sunt cu totul departe de a se identifica cu politica d-lui profesor Iorga, totuși ei trebuie să condamne actul acesta de expulzare ca netemeinic și de prisos. D-l profesor Iorga e istorician. El vine în Austria pentru ca să studieze multele monumente ale istoriei rominilor, cari se găsesc în special în Bucovina. Și în ultima dată el venise împreună cu un număr de studenți la Suceava, pentru a vedea și explicita monumente istorice existente acolo din timpul principatului Moldovei. În astfel de împrejurări, expulzarea savantului apare ca un atentat îndreptat în contra activității științifice și în contra tendințelor național-culturale ale rominilor în general. Așa după cum nu se poate interzice învățătorilor germani din imperiu sau învățătorilor italieni din regat de a face studii pe pămîntul german sau italian al Austriei, tot astfel trebuie să-i fie permis cărturarului romin din Regatul Romîniei să-și urmeze studiile în Bucovina în mijlocul tovarășilor săi naționali. De aceea, expulzarea profesorului Iorga a provocat nemulțumiri nu numai la romîni bucovineni, ci și în România, nemulțumiri cari nu pot fi indiferente guvernului austriac, care desigur vede în relațiunile bune cu România o cheazăie de pace și un mijloc de asigurare a intereselor noastre economice.

Din aceste motive punem întrebarea:

„Are guvernul intenția să retragă îndată decretul de expulzare dat împotriva d-lui profesor Iorga?“

Popi și preoți.

Lipsa de caracter a clericilor și creștinilor-sociali din Austria, pe care oamenii de soiul acesta au arătat-o acum în Viena față de muncitorii țimplari izgoniți din ateliere de către stăpîni, apare într'o lumină vie, cînd citim orașiunile ținute de către creștinii-sociali din Anglia la marea adunare care a avut loc zilele trecute la Londra. Preoții din diferite confesiuni religioase s'au urcat pe tribună și au ținut cuvîntări „asmuțătoare“ către miile de lucrători lipsiți de lucru și cari au fost de față la adunare. Toți preoții, cari au luat cuvîntul, au declarat că sistemul capitalist produce lipsa de lucru, însă nu-i în stare să înlătore această lipsă.

Canonul Scott din Olanda a spus, că Statul și clasele stăpînitoare sînt răspunzătoare de nevoile muncitorilor. Preotul Donaldson, dintr'o provincie engleză, a declarat că munca prea multă și lungă a unora mărește numărul muncitorilor lipsiți de lucru.

Preoții Tornton și Maxted au spus că numai Socialismul poate să aducă muncitorilor libertate și fericire și să-i scape de nevoi.

Preotul Noel a arătat că capitaliștii au nevoie de muncitorii zdrențuroși și lipsiți de lucru, numai pentru a micșora lefurile (simbria) lucrătorilor cari se găsesc în lucru.

Ce spun preoții „noștri“ — cari joacă împrejurul vițelului de aur și cari predică de pe altar către muncitorii jăfuiți, ca să suferă și mai departe mizeria cu o „răbdare creștinească“ — la astfel de cuvîntări

ale unor adevărați preoți creștini? Preoții noștri, precum și toți creștinii-sociali, ar ucide cu pietre pe un asemenea duhovnic, care ar îndrăzni să vorbească în această limbă către poporul muncitorilor.

Preoții noștri, cari sînt slugile capitaliștilor, răs-pîndesc de pe altar crezania că voința lui D-zeu este, ca nevoile amare să se îngrămădească asupra muncitorilor. Ei văd în nedeșteptarea clasei jăfuite a muncitorilor un mijloc foarte prielnic pentru a-i întuneca și mai mult mintea.

Creștinii-sociali cari și-au dat mina cu popii noștri în goana lor nebună contra social-democrațiilor, — cari nu urmăresc alt scop de cît înlăturarea jafului și a mizeriei sub care suferă muncitorimea, — dacă ei mai au un pic de bun simț, trebuie să se închine în față cuvintelor rostite de preoții înșirați de noi mai sus,

Dar ce să mai zicem? Ce putem aștepta de la preoțimea română, care mai toată a trecut în partea dușmanilor muncitorilor, adică pe partea iezuiților creștini-sociali. Pină nu vom auzi și noi din gura lor cuvinte frumoase cum le-au rostit acei preoți în Londra pină nu vom vede faptele lor ca socialiști și așadar ca vrednici urmași ai lui Christos, ei vor fi pentru noi popi vrăjmași ai poporului și nu preoți cum sînt acei, a căror cuvîntări le-am amintit.

Adunările noastre.

Inchiderea parlamentului și scumpetea a fost ordinea zilei a unei întruniri mari, care s'a ținut Duminică 12 (25) Iulie în sala mare a Casei Muncitorilor din Cernăuț. Tovarășii dep. Grigorovici (rominește și nemțește), Bezpalko (rutenește) au arătat poporului adunat în număr foarte mare, cît de grea este viața muncitorilor, cît de mulți vrăjmași avem și că acel mai mare vrăjmaș este nepriceperea poporului, care se dă înșelat, punind toată puterea în minile stăpînilor. Astfel și parlamentul este încă în stăpînirea deputaților ciocoști, cari au fost aleși de însuși poporul nevoiaș dar nepriceput. Trebuie deci să-l deșteptăm să-i arătăm, cine poartă vina, că nu sau făcut toate cele legi bune propuse de socialiști, cari ar fi putut ușura traiul nostru. În schimb au închis guvernul parlamentul după ce i-a fost votat 2400 de milioane cor. din bir. Suntem încredințați că adunarea aceasta va aduce lumină între popor asupra adevăratelor pricini a scumpetei și celorlalte nevoi.

Cine sunt dușmanii și cine sunt prietînii noștri a fost ordinea zilei a unei a doua adunări, iar în ziua de 12 Iulie, însă seara și anume în Ițcani. La adunarea aceasta au luat mai cu seamă parte muncitorii de la căile ferate. Și aici a vorbit tov. Grigorovici despre închiderea sesiei și scumpetea, iar tov. Oppitz despre foloasele cari le-a adus sindicatul muncitorilor la căile ferate pină acuma și cari se mai pot dobîndi, dacă va crește organizația.

Știri mărunte.

Lărgirea dreptului de glăsuire pentru dieta țării. Comisia specială însărcinată cu pregătirea unei legi nouă pentru alegerile în dieta Bucovinei au ales pe deputatul Hormuzachi ca referent și l'a însărcinat cu pregătirea unei reforme electorale. Intre principiile după cari să fie făcut proiectul numai catastrul național (alegerea fie-cărei națiuni îndeosebi) ne pare simpatic. Toate cele-lalte, mai cu seamă colegiul universal, înseamnă un pas înapoi și nu înainte. Căci prin colegiul acela capătă acei din colegiile, existente și acuma, mai un vot (plural); dreptul de alegere se lărgește deci pentru cei ce îl au și azi! Asta e rușine

și înșelăciune și nu putem crede că dl deputat Hormuzachi va putea propune un astfel de punct învechit și reacționar al proiectului! Noi cerem aceia ce am cerut ori-cînd (și în adunări mari rominești, d-le Aurel Onciul.) **Votul universal, egal, direct și secret!**

10.000 coroane ajutor au sosit de la ministeriul din Viena pentru cei ce au suferit în Roș și Clocucica sub puhoiul și grindina. Se zice că mulți nu au făcut arătare la magistrat cu ce sunt păgubași, atunci să o facă de acum. S'a ales o comisiune, care are să se încredințeze ori de nu s'au îndreptat grădinile la unii din păgubași. După aceia se vor împărți banii. Se știe că deputatul Grigorovici a pus propunerea urgentă în parlament, ca să se deie în grabă ajutor celor cu pagubă. Se așteaptă că și birul va fi dăruit.

Sugători de singe. Pe cînd popoarele Austriei au fost îngrijorate de primejdia unui războiu și pe cînd miile de mame erau aproape să-și vadă scumpii feciori omorîți și cîmpiile udate de singele nevinovat alor, — în acest timp alît de trist unii oameni s'au bucurat totuși de mersul „strălucit“ al afacerilor lor. Înainte de toate vînzătorii de grîu pentru trupele militare au făcut gheșefturi grase, precum și fabricanții de arme și muniții au avut ciștiguri însemnate. Dar și cămătării de pîne, boierii noștri, n'au lăsat să treacă prilejul, fără a ridica prețul pînei, precum se vede din fișrele de mai jos: În luna Octombrie 1908 prețul grîului a fost 11 cor. 73 b. pe suta de chilogr., iar în Martie 1909 14 cor. 26 b., secara a costat în Octombrie 9 cor. 59 b., în Martie 10 cor. 58 b., ovăsul în Octombrie 8 cor. 03 b., în Martie 9 cor. 15 b., iar păpușoiul s'a vîndut în Octombrie cu 7 cor. 44 b., în Martie cu 7 cor. 75 b. Astăzi grîul se plătește cu 14 cor. 25 b. suta de chilograme, secara 9 cor. 50 b. iar păpușoiul 8 cor. Se vede așa dar că în timp de cite-va luni capitaliștii au ridicat cu mult prețurile mărfurilor de hrană, trăgînd foloase însemnate în dauna poporului muncitor. Gheșeftarii și boierii aceștia, pe lîngă cămătăritul cu pînea, au mai adus popoarelor din Austria și primejdia războiului. Și creștinii-sociali încă ne mai învață să trăim bine cu boierii, că ni sînt frați. Aferim frați! Frați cu ciuma.

D-I Bucevschi, directorul de la „Societatea tipografică bucovineană romînă“ a intervenit pe lîngă comitetul tipografiei „Ruska Rada“, spre a scoposi retragerea unei hotărîri a acestei tipografii în folosul lucrătorilor tipografi. Tipografia Ruska Rada, a hotărît adică să deie lucrătorilor săi rînd pe rînd vacanțe de recreare. Asta nu-i place d-lui Bucevschi, căci îi e frică că și lucrătorii celorlalte tipografii vor cere același lucru și s'a exprimat chiar, că e teamă, că lucrătorii s-ar lenevi prin astfel de recreări. D-I Bucevschi se întrepune deci pe lîngă ceilalți patroni în contra interesului tipografilor. Lucrătorii tipografi sunt plini de indignare față de purtarea rușinoasă a acestui bărbat, care nu de mult încă singur era lucrător tipograf. Ei nu pot să-și explice vrăjmășia asta a d-lui Bucevschi față de muncitori altfel decît cu faptul, că Dumniului s'a înfruptat în impul de urmă — odată cu toți romînii exploatați — cu programul celui mai mișelesc partid din lume, adică cel creștin-social. Noi îi mulțumim d-lui Bucevschi pentru sinceritatea lui; poate că vor cunoaște de acum înainte și mai mult muncitorii romîni, ce plătește unirea lor cu patronii (stăpînii). D-I Bucevschi este președinte a unei astfel de uniri, adică a „Societății meseriașilor romîni“. După purtarea lui se cunoaște că este numai dragostea față de lucrători, cari l'au împins pe patronul acesta să conducă turma meseriașilor romîni. Da dragostea, însă dragostea miței față de soareci.